

PLANDIREKTIV TIL ALLE ARBEIDSPlass- OG BRANSJELAG OM DET FAGLIGE ARBEIDET.

INNLEDNING

Med unntak av tariff-direktiver og retningslinjer for årsmøtene, har det lenge mangla særskilte planer og retningslinjer for arbeidet i fagforeninger og klubber. Dette er en svakhet som har hindra laga i å fungere som kampenheter og i å utnytte de store mulighetene som fins innafor fagbevegelsen.

Uten å komme inn på årsakene til dette her, vil vi slå fast at det er en viktig oppgave å gi disse avdelingene spillerom og hjelp til å fungere i forhold til de arbeidsplassene som de er organisert etter.

På grunn av viktige og nødvendige landsmøteforberedelser vil det også innafor denne planperioden være alt for liten plass til å jobbe med arbeidsplass- og fagforeningsspørsmål. Hensikten med dette plandirektivet er å gi muligheter for å utnytte den kapasiteten som laga rår over på en bedre måte. Vi håper også at det vil inspirere disse avdelingene til sjøl å legge planer og å gå inn i diskusjoner om hva som bør prioriteres.

Arbeidsplass- og fagliglaga har svært ulike arbeidsvilkår, erfaringer osv. Derfor er det også begrensa hvor detaljert vi kan gå til verks. I de fleste tilfeller vil dette direktivet stå som en vegledning som laga og DSene sjøl må tilpasse den lokale situasjonen.

Det er første gang vi foretar denne typen planlegging og våre kunnskaper er begrensa. Vi ønsker fortløpende kritikk og råd til hvordan planen kan forbedres og på hvilke områder det er behov for løpende vegledning og oppfølging.

1. S I T U A S J O N E N I F A G B E V E G E L S E N

Vi skal bare peke på noen viktige trekk som har betydning for vårt arbeid i fagforeningene. Det er ikke snakk om noen fullstendig analyse.

PROBLEMER I DNA.

Det fins en forholdsvis stor grad av forvirring, missmot og en reell venstreopposisjon innafor arbeiderpartiet og i arbeideraristokratiet. For mange har det vært uproblematisk å støtte DNA i oppgangstider, men det blir svært vanskelig i tider hvor partiet fører Høyrepolitikk og står direkte ansvarlig for lønnsstopp og nedlegging av arbeidsplasser.

Vi hører stadig at partilag i DNA fungerer dårlig eller ikke i det hele tatt. Enkelte framtreddende fagforeningsfolk, som Olav Sæd i Odda og klubbformannen på Trosvik, har meldt seg ut av DNA i protest mot krisepolitikken. Flere klubber innafor Jern & Metall spesielt, har streika politisk mot regjeringa. På landsmøtene i viktige forbund har opposisjonen vært kraftigere og større enn på lenge. På landsmøtet i Bygning ble forbundsvisse oppgjør vedtatt enstemmig fordi forbundsledelsen ikke våget å lide et avstemningsnederlag. På landsmøtet i Grafisk led forbundsstyret nederlag på en rekke viktige spørsmål, noe som ville vært utenkelig for et par år siden. Lønnsstoppen har også bidratt sterkt til forvirring fordi den har fjerna mye av de oppgavene som tilittsmenna jobba jamnlig med flere ganger i året.

Motsetningene mellom regjeringa og de fagorganisertes interesser kommer også til uttrykk ved at folk som stort sett har vært DNA-politikere understreker at "Jeg er først og fremst fagforeningsmann".

KOMMUNISTHETSEN KRAFTIG SVEKKET

Hetsen mot kommunister har nesten forstumma. Mange ser kommunistiske og kampvillige tillitsmenn som et reelt alternativ og vi har et klart bedre samarbeid med folk innafor arbeideraristokratiet som før bare var våre motstandere. LO-ledelsen har ikke vågd å prøve seg med "kommunazisme" under kampanjen for å forby "Norsk Front".

VENSTREOPPOSISJON I SV.

Også i forhold til SV er situasjonen gunstig. Hovedstyret og den høyrefløya som dominerer partiet, kjører en kampanje mot partiet Høyre og klistrer seg opp til DNA. Det fins en reell venstreopposisjon i SV på arbeidsplassene. "Hedemarksgeriljaen" ble den kalt på SVs landsmøte. Folk herfra bidrar også i den fraksjonelle avisa "Ulvetidende". Denne opposisjonen er svært uensarta, men omfatter til en viss grad kampvillige folk som korrekt oppfatter høyre som representert også ved regjeringa og høyresosialdemokratiet i fagbevegelsen. For denne opposisjonen har SV-ledelsen intet alternativ. Her er det etter vår oppfatning åpent for et saklig og godt samarbeid i fagforeningene.

STORE MULIGHETER - LITEN TID.

Sjøl om det fins både forvirring og økende opposisjon, så har ikke DNA mista grepet. Svært mange tror fortsatt på DNA sin krisepolitikk. Maktapparatet i LO og deres forhold til DNA er på ingen måte i oppløsning. Men det er oppstått en taktisk situasjon som gir store åpninger for en kamplinje, for kampvillige folk som tillitsmenn, og for en brei enhet på sak med store grupper av folk som tidligere fulgte DNA i ett og alt. Det er en situasjon som krever stor innsats fra partimedlemmene på arbeidsplassene. Med systematisk og godt arbeid for det store flertallet av de fagorganisertes interesser, er det muligheter for stor framgang.

Samtidig må vi slå fast at situasjonen kan være konjungturpreget. Situasjonen kan forandre seg raskt, f.eks. under en midlertidig oppgang i økonomien eller ved at DNA og LO-ledelsen gjør alvorlige forsøk på å samle troppene på nytt.

2. PARTIETS ARBEID PÅ ARBEIDSPLASSENE OG FAGFORENINGENE

Det er en kjensgjerning at arbeidsplass- og fagliglagene har hatt lite spillerom for det faglige arbeidet. Mange plasser er det kaderproblemer fordi lagsmedlemmene har hovedoppgaven sin utafor laget. Det fins relativt lite vegledning og diskusjon om partiets faglige politikk. Dette er faktorer som sjølsagt har stor betydning for det arbeidet som gjøres av kameratene på arbeidsplassene. En helhetlig analyse og karakteristikk av dette problemet må gjøres i forbindelse med beretningsdiskusjonen foran landsmøtet og vil ikke bli tatt opp her. Men med denne viktige begrensningen er det likefullt en del å si.

FRAMGANG I KAMP MOT BARNESJUKDOMMER.

I løpet av de to siste åra har kameratene på arbeidsplassene rydda bort mange barnesjukdommer av "venstre" karakter. Vi legger i dag mye større vekt på å ta opp og gå i spissen for nære, dagsaktuelle og lokale økonomiske saker. Dette er i motsetning til en stygg tendens til å gjøre fagforeningene til resolusjonskverner for allmennpolitiske uttalelser. En annen "venstre" feil var å behandle arbeideraristokratiet som en enhetlig reaksjonær blokk. I dag forsøker mange kamerater å bygge allianser både av midlertidig og mer langvarig karakter med folk som tidligere sto imot oss på alle spørsmål.

Mens mange oppfatta fagforeningene som en slags konftontasjonsarena

mellom oss og arbeideraristokratiet, er dette feilaktige synet erstatta med korrekt å arbeide utfra klubber og fagforeninger som en enhetsfront.

Dette er særdeles viktige framganger som også har gitt seg konkret utslag i stor framgang i valg av tillitsmenn. Men det betyr ikke at "ventre"feil ikke lenger utgjør noen fare. Det er imidlertid grunnlag for å nyansere karakteristikken av de mest framtrepende tendensene.

FREMDELES "VENSTRE"FEIL.

For det første eksisterer de gamle feila fortsatt. Enkelte plasser er kameratene i mot å stemme på en demokratisk kandidat i valg fordi de oppfatter det som å stemme for alt denne personen måtte mene og gjøre i fortid og framtid. Det fins endå alt for mange eksempler på at kamerater stiller forslag til uttaleser som overhode ikke er forberedt i massene, og vi lider klare og unødvendige nederlag.

For det andre mangler mange kamerater den nødvendige kunnskap om avtaler, lover osv. og legger for liten vekt på å bli dyktige fagforeningsfolk. Partiet som helhet mangler en klar linje og taktikk for mange viktige spørsmål som f.eks. Arbeidsmiljøloven, bedriftsdemokratiet og den nye dataavtalen. Dette er uttrykk for at dagskampen og det indre livet i fagbevegelsen fortsatt blir feilaktig nedprioritert.

For det tredje har mye av korrigeringa foregått i vår opptreden på fagforeningsmøter. Mens vi i mindre grad har klart å gå i spissen og skape en politisk situasjon der folk mobiliseres til kamp for de sakene de er opptatt av.

Dette er ikke sagt for å ta luven fra framgangene som er gjort, men for å peke på at vi bare har tatt ett steg på vegen.

HØYREFEIL

Noen kamerater har helt riktig pekt på at det også fins klare høyrefeil, spesielt blant våre tillitsmenn. Det fins eksempler på at kommunistiske tillitsmenn har latt seg drive med strømmen i de styrer de er blitt innvalgt i, har unnlatt å ta opp saken når klare overgrep blir gjort overfor arbeiderne osv. Slike feil er ikke typiske, men de eksisterer.

Vi er imidlertid i mot å reise noen generell "kamp mot høyre" i fagforeningsarbeidet. Det som er feil må kritiseres og korrigeres. Men vi vil samtidig peke på en del faktorer som skaper grunnlag for slike feil. Det er en reell forskjell mellom å jobbe i opposisjon og å ha tillitsverv. Det krever ofte en annen taktikk som tilsynelatende er mer høyre. En tillitsmann har en rekke ansvarsområder som opposisjonen i og for seg ikke behøver bry seg med. Hun/han står i en posisjon der de i større grad er bundet av de taktiske problemene i foreninga og styret.

Dette er en ny situasjon som stadig flere kommer opp i. Både avdelingene og tillitsmennene har fått lite eller ingen hjelp. Derfor nytter det lite å løse de problemene som oppstår med feite ord og harde kampanjer. Tvert i mot trenger vi rolige diskusjoner, skoloring og vi trenger å gjøre endel erfaringer.

Dette er ikke ment som en oppfordring til å la høyrefeil seile.

3. S E N T R A L E O P P G A V E R I P E R I O D E N

Vi vil peke på tre viktige, landsomfattende oppgaver i denne perioden. Det er ikke noe program for alt kameratene skal jobbe med. Alle planer som legges må sjølsagt ta utgangspunkt i de lokale forholda og sette den lokale kampen høyt i prioritet. Spesielt kamp mot nedlegging og oppsigelser vil flere plasser være den viktigste oppgaven, kanskje i

hele perioden. På en faglig konferanse i vår ble det oppfordret til å gi ut et mindre hefte om nedlegginga av arbeidsplassene. Heftet kan tidligst komme i begynnelsen av september.

o T a r i f f o p p g j ø r e t i 1980.

o Å r s m ø t e n e i klubber og fagforeninger og deltakelse i forberedelser og delgatvalg til forbundslandsmøter.

o S t u d i e r og s k o l e r i n g internt og mer intensiv deltakelse i LO sin kursvirksomhet.

TARIFFOPPGJØRET.

Vi henviser til en større artikkel i TF sitt augustnummer. Denne skal danne bakgrunn for lags- og seminardiskusjoner om tariffoppgjøret.

ÅRSMØTENE

Laga vil få retningslinjer og hjelp til denne diskusjonen gjennom DSene.

STUDIENE

Etter sommerleirdiskusjonene om Utkast til Faglig Manifest i 1977 har diskusjonen om fagligpolitikken så og si stoppet opp og mange spørsmål står fortsatt uavklart. Det gjelder både strategiske spørsmål og taktiske linjespørsmål i det daglige arbeidet. Det er en stor feil at sentrale organer ikke har fulgt opp denne debatten om Faglig Manifest og at Faglig Utvalg ikke har laget ferdig et lenge planlagt tillitsmannskurs.

Første del av tillitsmannskurset er ferdig på det tidspunkt som dere får denne sendinga. Det tar opp bl.a vårt strategiske syn på fagbevegelsen, forholdet mellom parti og fagbevegelse, prinsipper for taktikk og alliansepolitikk, arbeideraristokratiet, syndikalisme og økonomisme, problemer med tillitsmannsarbeidet osv. Denne delen er beregna for medlemmer og nære sympatisører først og fremst.

Dette vil bli fulgt opp av temahefter som tar utgangspunkt i LOs studiemateriale og er tenkt som kommentarstoff og hjelp til progressive i studievirksomheten. Mye av de konkrete kunnskapene vi mangler skaffer vi oss best gjennom deltakelse i LOs egne kurs. Vi deltar sjølsagt ikke bare for å skaffe oss kunnskap, men også fordi disse kursene er svært viktige fagpolitiske fora. Foreløpig har vi tenkt oss kommentarhefter om Arbeidsmiljø, bedriftsdemokrati, og Data-avtalen. Tidspunkt for heftene er ikke klart. Vi mottar gjerne råd om hvilke saker som bør prioriteres.

4 N O E N P O L I T I S K E H O V E D S A K E R

Følgende er saker som er prioritert klart under de foregående. Det må vurderes lokalt hvilke av dem dere skal arbeide med og hvordan.

SOSIALIMPERIALISMEN

For et par år siden meldte en del fagforeninger og klubber seg ut av Norge-Sovjet-sambandet på et forholdsvis omfattende politisk grunnlag. Dette var i første rekke fagforeninger med anti-imperialistiske tradisjoner. Seinere har det stått noe av og det har ikke vært utvikla en konkret taktikk og plan for å spre motstanden mot Sovjet og sosialimperialismen i fagforeningene.

Akkurat nå byr det seg en del konkrete anledninger til å reise opposisjon mot sosialimperialismen i fagforeningene på konkrete og avgrensede saker:

-Vietnams fordriving av nasjonale minoriteter og barbariske flyktningehandel bør møtes med skarpe protester, krav om at regjeringa avbryter hjelpa til Vietnam, hjelpeinnsamling i LO-regi o.l.

-Rovfisket i nord rammer nå direkte også fiskeindustrien. Også fagforeninger i sørlige deler, kanskje spesielt innafor NNN bør nytte anledningen til solidaritetserklæringer som også peker på Sovjets rolle.

-Formannen i Sovjetisk LO kommer på Norges-besøk i høst. Det skulle være en utmerka anledning til å reise forslag til uttalelser i forbindelse med besøket, hva enten det gjelder Eritrea, forbudet mot fagopposisjonen i Sovjet, rovfisket, eller andre forhold.

FORBUD AV "NORSK FRONT" OG RASISME

Den store bevegelsen mot "Norsk Front" etter bombeattentatene må følges opp. LO-ledelsen må tvinges til å gå inn for forbud og framheve kravet eventuelt gjennom en landsomfattende politisk streik.

Kampen mot "Norsk Front" har bidratt til å skape et gunstig klima for kampen mot rasismen. Vi vil framheve arbeiderne på Holmenkollbanen i Oslo som et strålende eksempel. De laga en aksjon for å male over rasistiske og nazistiske slagord langs reiseruta. Vi vil oppfordre kameratene til å vurdere liknende konkrete aksjoner og andre tiltak for å styrke kampen mot rasismen på arbeidsplassene.

UTMELDING AV DNA

Det er en viktig oppgave å kjempe for å lausrive fagbevegelsen fra DNA sitt klamme grep. Å si opp det kollektive medlemskapet i DNA som endel fagforeninger har, er et bidrag i denne oppgaven. Mange som også er DNA-medlemmer er for utmeldelse på et reint demokratisk grunnlag. Det har stor betydning å få til allianser med slike folk når slike forslag reises og forberedes.

1.MAI OG FAGBEVEGELSEN

1.mai-arbeidet vil bli en stor oppgave for fagliglaga til våren. Vi kommer tilbake med taktiske retningslinjer for dette arbeidet i en seinere sending.

5. D I R E K T I V

1. Alle arbeidsplass- og fagliglag skal avholde lagsmøte om tariffoppgjøret så snart som mulig over ferien.
Materiale i TFs augustnr.
2. Alle skal avholde lagsmøte om årsmøtene etter nærmere vegledning fra DSene. Tidspunktet vil variere fra lag til lag.
3. Vi vil oppfordre avdelingene til å arrangere frivillige studiemøter/seminarer med bakgrunn i 1.del av fagligkurset.

1.aug. 1979 -

SKAU

